

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: 1Kr 17,10-16; Psalam: Ps 146,6c-10; Drugo čitanje: Heb 9,24-28; Evanđelje: Mk 12,38-44

Draga braćo i sestre!

U središtu današnjih čitanja stoje dvije udovice, jedna starozavjetna iz Sarfate, koju Ilija moli za vodu i kruh, druga koja dolazi u Hram te izdvaja od svoje sirotinje za hramsku riznicu. Biti udovica u biblijska vremena značilo je pripadati jednoj od najranjivijih i najugroženijih skupina u društvu. Položaj žene nije bio nimalo zavidan: žena je bila podređena muškarcu u svemu je ovisila prvo o ocu, a zatim o mužu. Takav je bio mentalitet tadašnjeg semitskog, istočnog, čovjeka; takav je i danas u mnogim istočnim, osobito islamskim krajevima. Biti žena nije bilo nimalo lako, a biti udovica bilo je još teže. Dok je udana žena barem imala zaštitu i sigurnost obitelji i muža, udovica je često ostavljena na milost i nemilost tadašnjeg društva, bez prava, bez zaštite, bez izvora prihoda, te su tada udovice bile redovito siromašne i na rubu zajednice. Današnja čitanja upravo stavljaju pred nas takve dvije udovice, obje siromašne, među posljednjima. I jedna i druga zapravo posjeduju jako malo: one su siromašne, njihova materijalna dobra su mizerna, ali ono što imaju i što Bog obilat nagrađuje, jest velikodušnost. Riječ je o velikodušnosti koju udovice iskazuju te daju gotovo sve što imaju. Udovica iz Sarfate od zadnjih zaliha hrane priređuje obrok proroku Iliji, a udovica iz Evanđelja u hramsku riznicu ubacuje dva novčića, koja su zapravo sve što ima, sav njezin imetak. Ove udovice Isus stavlja za uzor svojim učenicima: ono što imaju ne čuvaju škrto za sebe, već velikodušno daju i dijele; s pouzdanjem u Boga daju i svoje zadnje zalihe. S druge strane, Isus oštro kori pismoznance i farizeje, službenike Hrama i židovske religije, koji umjesto da budu velikodušni u službi drugima, zapravo vole sami sebe, sebe stavljaju u središte: vole pozdrave na trgovima i prva sjedala u sinagogama, iskorištavaju druge i proždiru kuće udovičke. Isusovi učenici, dakle, odnosno svi mi kršćani, pozvani smo zastati nad ovim Isusovim riječima: učiti se od biblijskih udovica, a izbjegavati uzornost i pohlepu pismoznanaca. Svaki je Isusov

učenik, naime, pozvan darivati sebe drugima, biti velikodušan u dijeljenju i darivanju, otvoren prema drugima. No, stalna je napast i kušnja svakog čovjeka, pa i nas kršćana, da se grčevito držimo onoga što imamo, da gomilamo i skupljamo materijalna dobra preko svake mjere, da se na njih navežemo, da nam ona postanu svetinja. Opasnost je, osobito u ovom našem materijalističkom i konzumističkom društvu i mentalitetu, da sve više posjeduju. I zanimljivo je kako čovjek lako postane rob materijalnog: što ga više počne stjecati, najčešće se sve grčevitije navezuje na to materijalno dobro. Tako nam iskustvo govori da su, paradoksalno, upravo oni koji uistinu imaju puno, odnosno bogati ljudi, najčešće ujedno i škrti ljudi, jako se teško i s mukom odriču i najmanjeg dijela svog imetka, čak i suviška, dok oni koji malo imaju, oni skromni i siromašni ljudi oko nas ili među nama, često poput udovica iz današnjih čitanja, puno lakše daju i darivaju, i to ne samo od svog suviška, nego i od onoga što im je jedino ostalo za život. Velika je, očito, zamka i izazov u novcu, imetku i svemu onom materijalnom, da postanemo njegovi robovi i zato Isus jasno upozorava: ne možete služiti Bogu i bogatstvu. Na drugom pak mjestu kaže: teško će bogataš u kraljevstvo nebesko, zato što je u velikoj opasnosti da od bogatstva stvori svoga boga - idola. Istinsko pak čovjekovo bogatstvo je sam Bog, pravi i živi, biblijski Bog. Hrvatski književnik Edo Popović na jednom je mjestu izrekao zanimljivu i mudru misao: »Ništa od onoga što nam drugi mogu oduzeti ili ukrasti nije doista naše. Ništa od onoga što mogu izgubiti, što može ne-stati ili propasti, u stvari ne pripada meni i nije doista moje.« Ove misli izvrsno se slažu s evanđeoskom porukom kojom nas Isus poučava da se klonimo gomilanja i zgrtanja zemaljskih bogatstava koje moljac može izjesti i rđa uništiti, te da se bogatimo u Bogu. Da budemo radosni darivatelji, poput biblijskih udovica, koje su i ono malo i skromno što su imale znale velikodušno darivati i podijeliti s drugima.

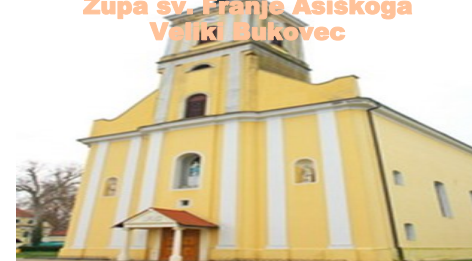
Odgovara: Župni ured sv. Franje - V. Bukovec

Dravska ulica 44, Veliki Bukovec
42231 Mali Bukovec
tel. 042/840-310
mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti nazovite na telefon ili mobitel!

www.zupa-sv-franje-asiškog.hr
zupa-velikibukovec@biskupija-varazdinska.hr
IBN: HR9623900011101356513

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Franje Asiškoga
Veliki Bukovec**

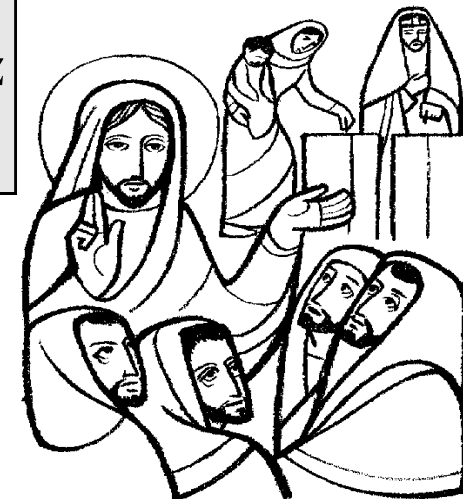
11. – 17. studeni 2024

XXXII. Nedjelja kroz godinu

(116/2024)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj: »Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!« Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dode i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.«

Kada možemo vidjeti Božji odraz u svemu što postoji, u srcu nam se javi želja da uzdignemo hvalu Gospodinu zbog svih njegovih stvorova, i zajedno s njima, kao što se zorno vidi u veličanstvenoj pjesmi svetog Franje Asiškog: »Hvaljen budi, moj Gospodine, sa svim stvorenjima svojim, posebno s gospodinom bratom Suncem, koje je dan i rasvjetljuješ nas po njem. I ono je lijepo i sja velikim sjajem: Svevišnji, Tebe označava ono. Hvaljen budi, moj Gospodine, za brata Mjeseca i zvijezde: na nebu si ih stvorio sjajne, krasne i lijepe. Hvaljen budi, moj Gospodine, za brata Vjetra, za zrak i oblak i vedro i svako vrijeme, po kojem uzdržavaš stvorove svoje. Hvaljen budi, moj Gospodine, za sestru Vodu, koja je korisna vrlo i ponizna i dragocjena i čista. Hvaljen budi, moj Gospodine, za brata Ognja, po kojemu noć rasvjetljuješ: i on je lijep i mio i snažan jak.« (Papa Franjo; Laudato Si - Hvaljen Budi br. 87)

RASPORED SVETIH MISA

11. P - sv. Martin biskup, Martina; Tit 1,1-9; Ps 24,1-4b; Lk 17,1-6	9.00 - Sv. Misa u Martiniću - Proštenje
12. U - Jozefat, Kunibert, Didak; Tit 2,1-8.11-14; Ps 37,3-4. 18. 23.27; Lk 17,7-10	18.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + <i>Terezija god., Milan i Antun Štefanec</i>
13. S - Ivan, Stanislav, Breko; Tit 3,1-7; Ps 23,1-6; Lk 17,11-19	18.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + <i>Zvonimir i Marinka Štefanec</i>
14. Č - sv. Nikola Tavelić, Nikolina, Niko; Flm 7-20; Ps 146,6c-10; Lk 17,20-25	18.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + <i>Anđela god. i Zvonimir Međimorec</i>
15. P – sv. Albert Veliki, Sidonija; 2Iv 4-9; Ps 119,1-2.10; Lk 17,26-37	17.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>Slavica Mužic Jorganović god., ob. Zdelar</i> 18.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + <i>Ana i Zdravko Mesarić</i>
16. S - Margareta, Gertruda, Gera; 3Iv 5-8; Ps 112,1-6; Lk 18,1-8	8.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu <i>Na nakanu</i> 18.00 - Sv. Misa u Selnici + <i>Stjepan Tilošanec god.</i>
17. N - XXXIII. Nedjelja kroz godinu - sv. Elizabeta Ugarska; Dn 12, 1-3; Ps 16, 5.8-11; Heb 10, 11-14.18; Mk 13, 24-32; <i>Sabrat će svoje izabranike s četiri vjetra.</i>	8.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + <i>Josip Rafaj god., ob. Rafaj, ob. Filip, Anđela i Stjepan Golubić</i> 9.30 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + <i>Antun Bačani i ob. Bačani</i> 11.00 - Sv. Misa u Novom Selu Podr. - Proštenje ŽUPNA 1.) + <i>Ana Varvir</i> 2.) + <i>Krešimir i Lidija Šalamon</i>

Zbog svojeg krajnjeg siromaštva, siromašna je udovica mogla u hram dati samo jedan novčić, a drugi zadržati za sebe. No ona ne želi polovično postupati prema Bogu i lišava se svega. U svojem je siromaštvu shvatila da tko ima Boga ima sve; osjeća da je on potpuno ljubi te i ona njega potpuno ljubi. Kako nam je samo lijep primjer dala ta starica! Isus i nama govori da mjerilo po kojem treba suditi nije količina, već punina. Postoji razlika između količine i punine. Možeš imati mnogo novca, a biti prazan: nema punine u tvome srcu. Razmišljajte, u ovome tjednu, o razlici između količine i punine. To nije pitanje novčanika, već srca. Ljubiti Boga »svim srcem« znači pouzdati se u njega, u njegovu providnost i služiti mu u najsiromašnijoj braći, ne očekujući ništa zauzvrat. Pred potrebom bližnjega, pozvani smo lišiti se nečega što nam je nužno, a ne samo suviška; pozvani smo izdvojiti vrijeme koje trebamo, ne samo od onoga što imamo napretek.

(PAPA FRANJO, Nagovor uz Molitvu anđeoskoga pozdravljenja, 8. XI. 2015)

VJERONAUČ

Utorak 12. XI. u 16.00 - **2. razred**
Srijeda 13. XI. u 16.00 - **3. razred**
Četvrtak 14. XI. u 16.00 - **7. razred**
Petak 15. XI. u 16.00 - **8. razred**
Molim vjeroučenike da dolaze na vjeronauk! Izostanak opravdati!

Siromašna udovica iz evanđelja, ikona evanđeoske vjere, nije bila samo siromašna. Bila je slobodna. Slobodna od bogatstva, ali i slobodna od bilo kakve tuge zbog svoga siromaštva; bila je slobodna od zavisti, od pohlepe, od žudnje za posjedovanjem. Zato je mogla u hramsku riznicu slobodno dati i ono što joj je preostalo: dva novčića. U njima je Gospodinu predala sebe - bez straha da će išta izgubiti. Ona Gospodinu predaje sebe.

Kako je utješno znati da od nas ne tražiš uspjeha, ne utjeruješ prihode. Ali zahtijevaš da se ne štedimo, da damo najbolje od sebe, bez oholosti, bez taštine, bez ponosa koji sve uništavaju. Možda je za tebe u našem životu vrijedna prije svega želja da radosno, smireno i sretno dodemo k tebi - bez slave pobjednika. (Helder Camara)

Isusov pogled s pravim zadovoljstvom počiva na ovoj sirotinji udovici. U svojoj se bogoljubnosti smatrala dužnom podati nešto za Božji hram. (Nije pitala kamo to ide...). I jer je u pitanju njezina ljubav prema Bogu, ona ne mjeri. Imala bi prava mjeriti, ali ne mjeri. Daje »sve što je imala, sav svoj žitak«.
(Bonaventura Duda)

Gospodine, ako sam i dalje potreban Tvom narodu, neću izbjegavati trud. Neka bude volja Tvoja. Vodio sam dobru bitku dovoljno dugo. Ipak, ako me, Gospodine, obvežeš da nastavim bitku u bojnim redovima Tvoje obrane, nikad neću tražiti izgovor zbog manjka snage. Ispunit ću sve što si mi povjerio. Dok Ti zapovijedaš, ja ću se boriti pod Tvojom zastavom. Amen.

Proštenje Svete Elizabete Ugarske u Novom Selu Podravskom

Dragi župljani! U nedjelju 17. studenog pada nam spomen na sv. Elizabetu Ugarsku nebesku zaštitnicu franjevačkog Trećeg (svjetovnog) reda te je u Novom Selu Podravskom proštenje. Proštenjarska Sveta Misa biti će u 11.00 sati a predvodit će ju vlč. Milan Lončarić, svećenik u miru te Vas sve pozivam da dođete na proštenje! Prije mise moliti ćemo litanije svetoj Elizabeti uz prigodne zagovorne molitve njoj u čast. Te nedjelje nema mise u Velikom Bukovcu!

U ponedjeljak 11. XI. spomen je na sv. Martina biskupa. Glavno je proštenje u našoj susjednoj župi našega dekanata u Martijancu. Glavna proštenjarska misa biti će u 17.00 sati a predvodi će ju vlč. Darko Bručić Pavuk!

Čitam i čitam taj odlomak evanđelja. Iznenađuje me razoružavajuća aktualnost Isusove riječi. Ostavljam otvorenu Bibliju na stolu, i šećem kućom. Mislim i mislim: da, ti su pismoznanci još uvijek među nama. Štoviše, u nama su. A udovica koja sve daruje? Da, i ona postoji. No danas, kao i u Isusovo vrijeme, ne javlja se, ne traži pozornost. Potrebne su Isusove oči da bi bila zamijećena. (Roberto Seregni)

*Išao sam cestom. Najednom me zaustavi siromašan starac. Oči su mu bile vatrene, usne modre, rane odvratne, odijelo poderano i prljavo. Pružao mi je crvenu nateklu i blatnjavu ruku i tražio milostinju. Pretražio sam džepove. Nisam imao sa sobom novčanika. Tražio sam sat, rupčić. Sve sam bio zaboravio kod kuće. Bijednik je spokojno čekao ispruženom i treptavom rukom. Bio sam nemiran i zbunjen. Što učiniti? Odjednom čvrsto sam stisnuo onu prljavu i drhtavu ruku i postideno priznao: „Brate, oprosti mi. Nemam ama baš ništa sa sobom.“ Prosjak je upro u mene pogled i na njegovim se modrim usnama pojavio osmijeh. Stisnuo je moje ukočene prste i odvratio mi: „Dobro, brate. Hvala ti, isto kao da si mi štogod dao! Osjetio sam da sam bio ja onaj koji je primio milostinju.“
(I. Turgenjev, Listajući život)*